

(imageless edition)

- III Level 4
- ☞ Turkish / French
- ☞ Leyla Tekuli
- ☞ Wiehan de Jager
- ☞ Zuliu folktale

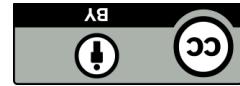

Bal kusunun intikami / La revanche de l'indicateur
La revanche de l'indicateur

This work is licensed under a Creative Commons

Attribution 3.0 International License.

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

Danahy

Translated by: (tr) Leyla Tekuli, (fr) Alexandra

Illustrated by: Wiehan de Jager

Written by: Zuliu folktale

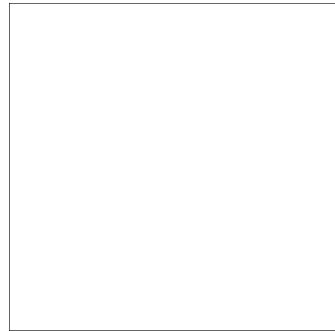
l'indicateur

Bal kusunun intikami / La revanche de

storybookscanada.ca

Storybooks Canada

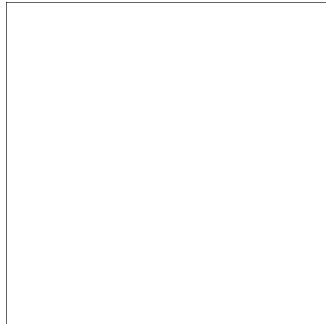

Bu hikaye bal kuşu Ngede ile Gingile adında aç gözlü bir genç adamın hikayesi. Bir gün Gingile avlanmaya gittiğinde Ngede'nin sesini duymuş. Gingile'nin ağızı bal bulurum düşüncesiyle sulanmaya başlamış. Durmuş ve kuşun sesini dikkatlice izleyerek onun bulunduğu dalların altına gelmiş. "Çitik, citik, citik," diye ötmüş kuş ve ara ara arkasına bakarak Gingile'nin onu izlediğinden emin olmak istemiş.

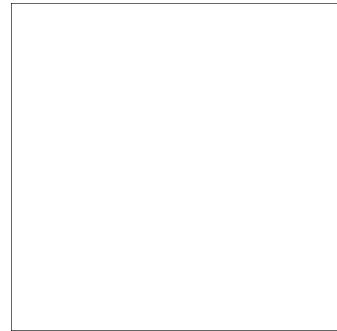
...

Voici l'histoire de Ngede l'indicateur et un jeune homme avide nommé Gingile. Un jour, lorsqu'il chassait, Gingile entendit l'appel de Ngede. Gingile commença à saliver en pensant au miel. Il arrêta et écouta attentivement, fouillant jusqu'à ce qu'il trouve l'oiseau dans les branches au-dessus de sa tête. « Chitik-chitik-chitik, » le petit oiseau ébranla, en volant d'un arbre à l'autre. « Chitik-chitik-chitik, » il lança, arrêtant de temps en temps pour s'assurer que Gingile le suivait.

Yarım saat sonra, bir incir ağacına ulaşmışlardı. Ngede
dalları arasından gülagina ziplamaya başlamıştı. Sonra bir
dalın üstündede durup kafasını ileri geri sallamıştı. Böyle
yaparak Gingille'ye mesaj vermeye çalışıyordu: „Hadi bak
burada iştet! Gel, hadi ne duruyorsun?“ Gingille ağacın
altından baklığından hıç arı görmezmiş gibi gene de
Ngede'ye güvendi.

„...
Après une heure et demie, ils atteignirent un figuier
sauvage énorme. Ngede sautilla épiedument parmi les
branches. Il s'installa ensuite sur une branche et inclina
sa tête vers Gingille comme pour dire, « Le voici ! Viens
vite ! Qu'est-ce qui te prend autant de temps ? » Gingille
ne pouvait pas voir d'abeilles du dessous de l'arbre, mais
il avait confiance en Ngede.

Böylece Gingile avcı mızrağını ağaçın altına bırakmış, bir kaç dal toplayıp ateş yakmış. Ateş iyice yandığında uzunca bir tahta çubuğu ateşin tam ortasına yerleştirmiş. Çubuk, yandığında çok duman çıkartan bir cins tahtadan yapılmışmış. Gingile yanınan çubuğun soğuk kısmını dişlerinin arasında tutarak ağaç'a tırmanmaya başlamış.

...

Alors, Gingile déposa sa lance sous l'arbre, recueilli des brindilles séchées et alluma un petit feu. Un coup que le feu brûlait bien, il mit une longue branche au cœur du feu. Ce bois était connu pour la fumée qu'il créait quand il brûlait. Gingile commença à grimper, tenant entre ses dents le bout froid de la branche qui fumait.

Yukarı tırmadıkça da araların vizitisini duyamaya başlamış. Ağacın kovuğundaki kovanlardan geliyormuş araların sesi. Gingile elindeki dumanın tüten gübüğü kovuğa doğru yaklaştırip içeri sokmuş. Arılar sinir içində kovanlardan dışarı kağıdmağa başlamışlar. Tabii bu arada Gingile yi de bir kez sokup canını yakmışlar.

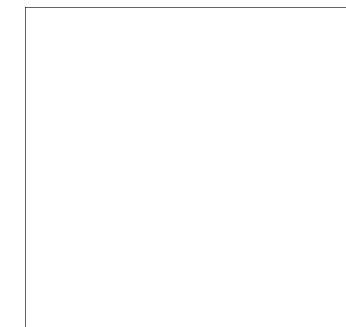
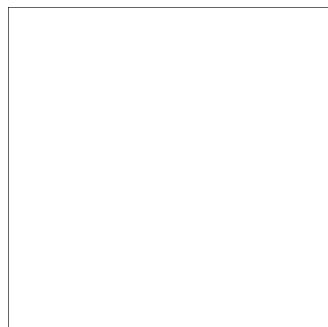
...

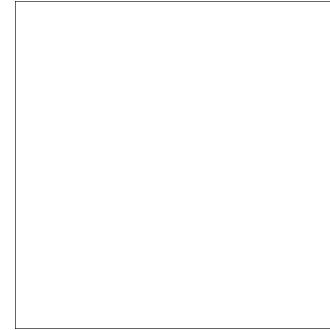
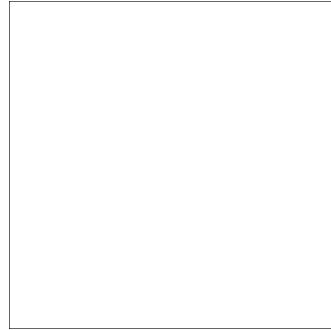
Bientôt il pouvait entendre le boudonnement bruyant des abeilles chargées. Elles rentraient et sortaient d'un creux dans le tronc d'arbre - leur ruché. Lorsque Gingile rejoignit la ruche il mit le bout fumant de la branche dans le creux. Les abeilles sortirent, fâchées et méchantes.

Elles s'envolèrent parce qu'elles n'aimaient pas la fumée - mais pas avant d'avoir donné des piqûres dououreuses à Gingile !

Ve o gün bu günde Ngede, nın hikâyesini dinleyen çocuklar her zaman bu kükük küssâ saygı duymuşlar. Ne zaman bal toplamaya gitseler büyük bir parşa bal peteği ni ona birakmaya出土mamışlar.

Ainsi, quand les enfants de Gingile entendaient l'histoire de Ngède ils respectent le petit oiseau. Chaque fois qu'ils recoltent du miel, ils s'assurent de laisser la plus grande partie du rayon pour l'indicateur !

Arılar gittikten sonra, Gingile elini kovanın içine sokup kocaman bal, yağ ve bir miktar arı larvası dolu petekleri dışarı çıkartmış. Petekleri dikkatlice omuzunda taşıdığı torbasına yerleştirmiş ve ağaçtan inmeye başlamış.

...

Quand les abeilles furent sorties, Gingile enfonça ses mains dans le nid. Il sortit des poignées du nid desquelles s'écoulaient du miel riche et des larves grasses et blanches. Il mit le nid soigneusement dans la besace il portait sur son épaule et commença à descendre de l'arbre.

Leopar onu yakalamadan Gingile olanca hızıyla ağaçtan inmeye başlamış. Fakat telaştan bir dalı atlayınca paldır küldür yere yuvarlanmış ve bileğini incitmiş. Topallaya topallaya oradan hızla uzaklaşmış. Leopar onun peşine düşmek istemeyecek kadar yorgun olduğu için çok şanslıymış. Böylece hem Ngede intikamını hem de Gingile iyi bir ders almış.

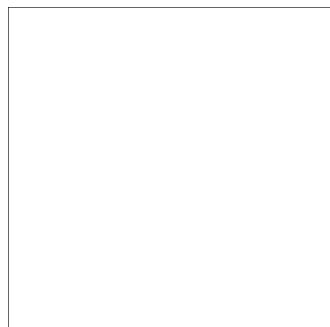
...

Avant que Léopard puisse s'en prendre à Gingile, ce dernier se précipita en bas de l'arbre. Dans son empressement, il manqua une branche et atterrit par terre avec un bruit sourd, tordant sa cheville. Heureusement pour lui, Léopard était encore trop endormi pour le poursuivre. Ngede, l'indicateur, eu sa revanche. Et Gingile retint sa leçon.

Ngede regaradat avec impatience tout ce que Gingile faisait. Il attendait qu'il laisse un gros morceau de nid d'abeille comme si gne de remerciement pour l'indicateur. Ngede voulait débrancher en branche, de pied de l'arbre. Ngede se percha sur une roche près du gargon et attendit sa récompense.

...

Ngede, bûtûn ouïp biteni dikkatic ve Gingile, n'invercögini düşünerek daldan dala upüp o da yavaş yavas algalımı. Gingile nihayet ağactan inmiş. Ngede, de ona yakın bir kayanın üstünde konup oturunu béklemeye başlamış.

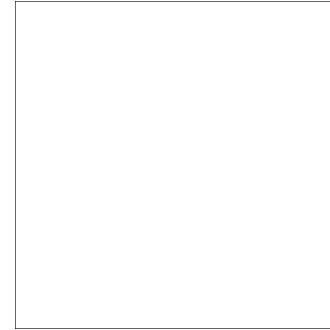
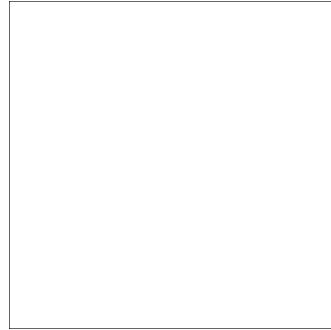

Gingile grimpa, se demandant pourquoi il n'entendait pas le bourdonnement habituel. « Peut-être que la ruche est très profonde dans l'arbre, » se dit-il. Il se remonta sur une autre branche. Mais au lieu de la ruche, il arriva très facile avec le visage d'un léopard ! Léopard était faccia-a-faccia avec ses yeux et ouvert sa bouche très facile que son sommeil ait été interrompu si pour révéler ses grandes dents pointues.

...

Gingile tirmandığında arı sesi duymadığına şaşırımı. „Belki de kovan ağacın içindede gök derin bir yerdedir,“ yeriñe bir Leoparin yüzüyle karışılışmamış. Léopard boyale tırmamış dahanı yüksək bir daldada durmuş. Fakat kovanı saygısızca yukarıye karışılışmamış. Léopard boyale kizmamış. Gözlerini kisip ağzını ağrak kocaman sıvı dıslarına gösternimiş.

Ama Gingile ateşi söndürüp mızrağını toplayıp bal kuşunu hiç düşünmeden evine doğru yürümeye koyulmuş. Ngede kızgın kızgın seslenmiş: "Çık-karrt, çıkış-karrt, çıkış-karrt!" Gingile durmuş, küçük kuşa bakmış ve kahkahalar atarak gülmeye başlamış. "Yani sen şimdi bal falan mı istiyorsun benden arkadaş? Ha? Ama bütün işi ben yaptım, arıların sokmalarına katlandım. Neden şimdi bu cânım balımı seninle paylaşayım?" Ve yürümeye devam etmiş. Ngede çok sinirlenmiş. Böyle bir davranıştı hak etmediğini düşünmüştür. Ama er geç intikamını almaya kararlıymış.

...

Mais Gingile éteint le feu, ramassa sa lance et commença à rentrer chez lui, en ignorant l'oiseau. Ngede lança, fâché, « VIC-torr ! VIC-torr ! » Gingile arrêta, dévisagea le petit oiseau et éclata de rire. « Tu veux du miel, mon ami ? Ha ! Mais c'est moi qui ai fait tout le travail et reçu toutes les piqûres. Pourquoi est-ce que je devrais partager ce miel avec toi ? » Et il quitta. Ngede était furieux ! Cela n'était aucune manière de le traiter ! Mais il aurait sa revanche.

Bir kaç hafta sonra bir gün Gingile gene Ngede'nin bal çağrısını duymuş. Lezzetli balı hatırlayıp gene kuşu izlemiş. Ngede Gingile'yi ormanın kenarına kadar getirmiştir. Orada "şemsiye diken" denen bir ağacın üstüne konmuş. "Tamam," diye düşünmüş Gingile "kovan bu ağaçta olmalı." Hemen gene ateş yakmış ve duman tüten çubuğu dişlerinin arasına alıp tırmanmaya başlamış. Ngede de izlemeye koyulmuş.

...

Un jour, plusieurs semaines plus tard, Gingile entendit de nouveau l'appel de Ngede. Il se souvint du miel délicieux et suivit avec impatience l'oiseau une fois de plus. Après avoir mené Gingile le long de la forêt, Ngede arrêta pour se reposer dans un acacia faux-gommier. « Ahh, » pensa Gingile. « La ruche doit être dans cet arbre. » Il partit rapidement son petit feu et commença à grimper, la branche fumante entre ses dents. Ngede, assis, le regardait.